

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀριθ. 8^{ος}
Τρίτον Ἔτος.

Τὰ πλείω ὀφείλῃ, τοῖς πλείοσι.
Φραγκλ.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ. 27 ΙΑΝΝΟΤΑΡΙΟΥ 1826. ΤΕΤΡΑΔΗ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Πετρούπολις, τὴν 20 Νοεμβρίου.

Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔφθασεν ἐδῶ ὁ νέος τῆς Ἀγγλίας Πρέσβυς, Ἄρντ Στραγκφόρντ, τὸ Γραφεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων ἐδόθη εἰς σημαντικὰς πραγματεύσεις, ἐπειδὴ καθ' ἡμέραν σχεδὸν ἡ Ἐξουχότης τῆ κάμει συνδιάλεξιν μετὰ τοῦ Κόμητος Κ. Νεσελρόδ.

Αἱ πραγματεύσεις αὗται ἀφορῶσι βέβαια εἰς ὑποθέσεις πολλὰ σημαντικὰς· διότι παρετηρήθη ὡσαύτως, ὅτι ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας γίνονται συντυχίαι συχνόταται καὶ μετὰ τῶν Πρέσβων τῆς Αὐστρίας καὶ Ἀγγλίας.

(Ἐφ. Νυῦρεμβ.)

Βιέννη, τὴν 26 τοῦ αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν εἰς τὰ ἐνταῦθα ἄφιξιν δύο ἐκτάκτων ταχυδρόμων, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν ἦλθεν ἀπὸ Πετρούπολεως, ὁ δὲ ἀπὸ Λονδίνου, τὸ Γραφεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων εὐρίσκειται εἰς μεγίστας ἀσχολίας. Ἡ γενικὴ γνώμη εἶναι, ὅτι νέαι διαπραγματεύσεις γίνονται μετὰ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, σκοπὸν ἔχουσαι νὰ δώσωσιν μίαν φορὰν ἐν τέλος εἰς τὴν πολυχρόνιον μετὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ Τούρκων πάλην. (Ἐφ. Γέν.)

Ἀλεξάνδρεια τὴν 2 Δεκεμβρίου.

Ἀπόσπασμα γράμματός ἐνὸς ἀξιωματικοῦ Γάλλου.

Ἡ κατάσταση τῆς Αἰγύπτου εἶναι πολὺ δι-

αφρητικὴ, ἀφ' ὅτι τὴν παρασταίνουσι οἱ διάφοροι ἀπεσταλμένοι τοῦ Μεχμέτ-Ἀλῆ, σκοποῦν ἔχοντες νὰ ἀπατοῦν καὶ νὰ δυσιάζουσι τὸν κόσμον. Τὰ πολυπλήθη ἐργόχειρα, τὰ ὅποια τόσον συνειθίζουσι νὰ ἐκλειάζουσι, εἶναι ἔργα τῆς βίας καὶ δυναστείας, καὶ ἀπὸ τὴν νὰ καλητεγεύουσι τὴν τύχην τοῦ λαοῦ, ἐπιβαρύνουσι ἐτι μᾶλλον τὴν ἀξιοθνήθητον κατάστασίν τε, διότι τὰ πάντα γίνονται ἀμισθί (ἀργάρι), μὲ τὸ ραβδί εἰς τὸ χέρι, καὶ διὰ τὸ συμφέρον ἐνὸς μόνου ἀτόμου τῆ Πασσᾶ δηλαδὴ ταύτης τῆς Σατραπείας. Ἐξουχίας τῆς παντοῦ φυτεύματος, καὶ κύριος πάσης ἀκινήτης ἐν Αἰγύπτῳ ἰδιοκτησίας, εἶναι μόνος ὁ Μεχμέτ-Ἀλῆς, χωρὶς τὴν ἀδειαν τοῦ ὁποίου τίποτε δὲν πωλεῖται ἢ ἀραζέται· κάμεις δὲ δὲν ἠμποροῦν νὰ ἀποκτήσῃ ὑποστατικὰ ἀκίνητα, καὶ καὶ ἐν ἐπιτάγῃ, χωρὶς τὴν θέλησίν τε, δὲν δύναται κάμεις νὰ μεταχειρισθῇ. Διὰ τῆς καταδυναστείας λοιπὸν ταύτης, ἡ εἰς τὸν ἀποκαριστὰ ἰδιοκτήτην τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ὑπαρχόντων ὄλων, δὲν λαμβάνει ἕνα τινα φέρον ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας ἀποταμιεύουσι αὐτὸς τὸ πᾶν, ἀφίνει εἰς καθ' ἕνα ὅ,τι ἡ θέλησίς τε τὸν ὑπαγορεύσῃ. Τὸ ψῆμι πωλεῖται δι' ἐπιταγῆς τε εἰς ὕψιστον Τιμὴν αὐτὸς διορίσῃ· οἱ μεταφέροντες τὸ νεφρὸν ἀπὸ τὸν Νεῖλον τοῦ πληρώουσι ἐτήσιον δέσιμον· τὰ πηγὰδια τῆς Ἀλεξανδρείας εἶναι κλεισμένα, καὶ ὁ ἀέρας αὐτὸς πληθύνεται πρὸς τόσον τὸν κυδινὸν πῶδα ἀπὸ τὸν ὅστις θελήσῃ νὰ κτίσῃ. Ὅταν πωλεῖται ἡ ἐνοικιάζεται δούλος (σκλάβος), κάμηλος, ἄλογον, ὄνος, ἢ ἄλλο τι τῶν ταιούτων,

πρέπει να δοθῆ και εἰς αὐτὸν μερίδιον· και ὁποῖος ἀποκτᾷ τι ἐξ αὐτῶν, εἶναι συχναίς ὑποκειμενος να τὰ στερῆται με τὴν πρίφασιν τῆ να χρησιμεύσειν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ὑψηλότητος τοῦ ὁ καιρὸς καθε ἀτόμου εἶναι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν, ἢ διότι τοιαυτῶς ἐυαρεστεῖται, ἢ διότι θέλει να ὀρίξη και τὸν καιρὸν αὐτὸν· ἀπὸ δὲ τῶν ὑποδημάτων ἕως και εἰς τὸ κυανὸν (γαλάζιον) πανί, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει δια φόρεμα τῶν φελλάχιδων, ὅλα ὅσα χρησιμεύειν δι ἔνδυμα τοῦ ἀνθρώπου, πρέπει να ἔχῃ τὴν σφραγίδα τῆ, ἢ ὁποῖα να φαίνεται ἀπὸ ἑξῶ· ἄλλως, ὅλα τὰ φορέματα τοῦ ἀπειθήσαντος δημεύονται, και ἐκεῖνος ραδοῖζεται κατὰ διακρισιν τοῦ Κεραῖου.

Οὔτε ἰδιοκτητῆς, οὔτε ἐνοικιαστῆς ὑποστατικού, οὔτε Τελεῶνης ἢ μενεπωλῆς ἢμπορεῖ να πωλῆσι ποτὲ ἴσπολε χωρὶς τὴν ἐπικύρωσιν του· οἱ ἀπεσταλμένοι του, οἱ κατάσκοποι του και δορυφόροι ἐπιστατοῦν με ἄγρῦνον ὄμμα και εἰς τὰς παραμικρὰς τοῦ ἐμπορίου ἐπιχειρήσεις, τὰς ὁποῖας αὐτὸς εἰκαιοποιεῖται. Ἐκ ἐνὶ λόγῳ, κανεὶς τύπος δὲν ὑπέθερε ποτὲ τὸσον ἀνυπόφορον και ἐξθεμιστικὸν ζῆλον.

Οἱ εἰς τὴν ἀλλὴν τῆ προσκολλώμενοι ξένοι, ἀπὸ τοῦς ὁποῖους γέμει ἡ Ἀλεξάνδρεια και τὸ Κάιρον, ὡσαύτως δὲ και οἱ διάφοροι Πράξενοι, δὲν εἶναι ἄλλο, παρὰ τὸ ὑποκειμενον τῆς κατ' ἀξίαν καταφρονήσεώς του, ὡττε δικαίως ἢμπορεῖ τις να εἰπῆ, ὅτι τῆς ἀρμέζει να ὑπὸκεινται εἰς τὰς περίφρονήσεις τούτου τοῦ βαρβάρου. Ἀρ' ὅτι ἐνεφανίσθησαν ἐνταῦθα τὰ πυρπολικά του Κανάρη, οὔτινος ἢ ἀπέπειρα ἀπέτυχε δι ἀφορμὰς ἀνεξαρτήτης ἀπὸ τὴν εὐτολμίαν τῆ, ἀνεφίη εὐτελής τις ἀντιζηλία. ὡττε να κάμνειν πρὸς τὸν Βεζύρη τουτου ἐγκαλέσει περι συνωμοσιῶν και προμελέτημένων πυρκαϊῶν.

Ἐν τούτῳ, ἢ τελευταία τῆ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐστρατεία, ἢτις συνίσταται ἀπὸ 150 πλοῖα πολεμικά και φορηγὰ, ἐν οἷς και ἐν ἀλμοκίνητων κατασκευασμένων εἰς Λονδίνον, και κυβερνώμενον ἀπὸ Ἀγγλοῦς, σύγκειται και ἀπὸ πολλὰ Ἑυρωπαϊκὰ πλοῖα, τῶν ὁποῖων τὸ πλείστον μέρος εἶναι Ἀυστριακὰ, κανχωμένα με ὑψηλόφροσύνην, ὅτι ἔχον ἀνωτέρας δια-

ταγὰς να πολεμοῦν κατὰ τῶν Ἑλλήνων. Ἐυρίσκονται δὲ μεταξὺ τοῦ στόλου τούτου και πολλὰ με Ἀγγλικὴν σημαίαν, και τινὰ Γαλλικὰ κανλωμένα ἀπὸ τὴν ἐν Μασσαλία Αἰγυπτιακὴν ἐστρατείαν. Οὔτω λοιπὸν θέλομεν ἰδεῖ τὴν χριστιανικὴν Ἐυρῆ τὴν να πᾶρρησιασθῆ με τὰ ὄπλα εἰς τὰς χεῖρας, και να ἐπιχειρισθῆ τὸν ἐξολοθρευμὸν τῶν ὑπερασπιτῶν τοῦ ΣΤΑΥΡΟΥ. Ἡ πρωτίστη διαταγὴ τοῦ Σουλτάνου πρὸς τὸν Ἰμπραὶμ-Πασα εἶναι, να κατεδαφίσῃ τὴν Ἑλλάδα ὅλην, και ἐ ἀρσενικὸν ἀπὸ ἑπτὰ χρόνων ἡλικίας και ἀνωτέρω να πέρασῃ ἀπὸ στόμα μαχαίρας, αἱ δὲ γυναῖκες και λοιπὰ να πωληθῶσιν ἐπὶ δημοπρασίᾳ (ἀγρέτζ). Διὰ τούτου λοιπὸν τοῦ ἀθρωπίνου δικαιοῦματος ἀνανεοῦται ἢ ὑπὸ σημαίας χριστιανικὰς σωματεμπορεία τῶν Ἀσπρων, και ὁ Ἀνατολικὸς Θεατῆς ἀκαταπαύστως θέλει ἀναγγέλει τὴν πώλησιν τῶν χριστιανῶν εἰς τὰ παζάρια τῆς Σμύρνης. (ὁ Συναγ.)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἑλληνικὸς Στόλος.

Δημοσιεύομεν τὴν ἐφεξῆς περιγραφὴν, ἢτις μᾶς ἐστάλη ἀπὸ τὸν Γραμματέα τῆς Ναυαρχίδος Κύριου Ἰκέτιου Γεωργίου, και ἢ ὁποῖα περιέχει ὅλην τὴν λεπτομέρειαν τῆς ναυμαχίας τῶν 16 τρέχοντος, και ἄλλας ἀξιοπεριέργους εἰδήσεις.

„Ὁ Ἑλληνικὸς Στόλος-συγκείμενος ἀπὸ 20 πλοῖα τῆς Ἰόρας, 3 τῶν Σπερσῶν, και 4 τῶν Παρσικῶν, ὅλα 27 πολεμικά και πυρπολικά, και διοικούμενος ἀπὸ τὸν Ναύαρχον Μισοῦλην. ἄμα πληροφορηθεὶς ἢτι εἰς τὰ ῥηχὰ τοῦ Καλαμοτοῦ ἐκάθισε μία ἐχθρική φρεγάδα, τὴν ὁποῖαν ἐπροσπαθοῦσε να διατώσῃ ὁ ἐχθρικός Στόλος, ἐσηκώθη ἀπὸ Σκρόφας τῆ 15 τοῦ τρέχοντος πρὸς τὸ ἑσπέρας, ἔφθασεν εἰς τὸ καθισμὸν πλοῖον, τὸ ὁποῖον δὲν ἔπαυε να πυρβολῆ· ἢ περὶ τὸν Κ. Πάπαν προθυλακὴ τοῦ ἐχθρικοῦ Στόλου συγκειμένη ἀπὸ 20 καλά κομ-

ράτια, ἀντὶ τὰ τὸ βοηθήσῃ, ἔθυγε διωκομένη ἀπὸ 4 μονα Ἑλληνικὰ πλοῖα ἐν ἑμ προσην τῆς Πάτρας. Περί τὴν 9 ὥραν τὸ πυρπολικὸν τοῦ γενναίου Γεωργίου Πολιτῆ Ἰδρυτοῦ διορισθὲν ἀπὸ τὸ Νάυαρχον διὰ σημείω, ἔπεσεν εἰς τὸ ἐχθρικό, ἐκόλλησε, καὶ τὸ ἔκαυσε.

Αὕτη ἦτον μία μεγάλη κερβέτα 26 κανονίων, κυβερναμένη ἀπὸ κῆποιον Μισταρᾶ Ττισσιελῆ, νεοκατασκευασμένη καὶ ταχύ πλοῦς ὅσον ἐκάη, εὐρήθη νὰ ἔχη μέσα ὑπὲρ τοὺς 300 ἀνθρώπους, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ἦσαν 30 Χριστιανοὶ ναῦται καὶ σκλάβοι. ἀντεστάθησαν ὀλίγην ὥραν εἰς τὸ πυρπολικόν, τέλος ὅμως μένος ἐμῆξαν εἰς τὰς βάρκας κ' ἐξέφυγον, οἱ περισσότεροὶ ἐχάθησαν, καὶ τινὲς ἐπιάσθησαν, οἱ περισσότεροὶ Χριστιανοὶ διεσώθησαν. Οἱ αἰχμάλωτοι λέγουν τὰ ἑξῆς.

Οἱ Τοπαλ-πασᾶς μὲ τὸν στόλον τὴν ἔμελλε πρὸ ἡμερῶν νὰ φύγῃ πλὴν ἦταν ἤκωσε τὴν ἄλλειψιν τροφῶν εἰς Μετολίγι, ἐστάθη. ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἔχει περισσώτερον ἀπὸ 20 ἡμερῶν ζωοτροφίαν, καὶ ἔχει χοεῖαν νὰ ἐπισκευασθῇ, ἐξ ἀνάγκης θέλει ἀναχωρῆσαι ἐντὸς ὀλίγου. Τοῦτο θέλει καὶ ὁ Ἰμπραήμ-πασᾶς, διὰ νὰ ἦναι μόνος ἀυθέντης εἰς ὅλα καὶ τὸν Ἰσοῦβ-πασᾶ τῆς Πάτρας θέλει νὰ τὸν ἀποβάλλῃ ὁμοίως.

Οἱ Τοπαλ-πασᾶς ἵναι μὲν ἀρχηγὸς ὅλων τοῦ Ὄθωμανικοῦ στόλου, πλὴν δὲν ἔχει καιμίαν ὑπέληψιν, ἀλλὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁ ἐχθρικός στόλος ὀδηγεῖται ἀπὸ τὸν Μυχαρέμπτην γαμβρὸν τοῦ Μ. Μιμέτ Ἀλῆ, ἢ ἀπὸ τὸν Χαλήμπεη, ὁ δὲ Τοπαλ-πασᾶς κάθεται εἰς τὸ Κρουνέρι.

Ὅταν ὁ Ναύαρχος Μισούλης ἦτον ἀραγμένος εἰς Μετολίγι τῆ 9 καὶ 10 Ἰαννουαρίῳ, ὁ Τοπαλ-πασᾶς ἀπεφάτισε νὰ χάσῃ μίαν φρεγάταν, μόνον νὰ χαλάσῃ τὸν Μισούλην. ὑπεσχέθη λοιπὸν νὰ προδιδάσῃ εἰς βαθμὸν Κατωιτανάμπτη ἐκεῖνον τὸν καπιτάνον μίαν φρεγάταν, ὁ ὁποῖος πέσῃ ἐξ ἐφ' ὅθεν (τοῦ κὸ) εἰς τὸ πλοῖον τοῦ Μισούλη. — Ἀρῶν ἐπλησίασεν ἡ φρεγάτα καθὲς εἰς τὸ φύλλον 3 — 4 ἀνέφερον τὰ Ἑλλ. Χρονικὰ μία μπάλλα τῆς Ναυαρχίδος μας τῆς σκοτῶνει δύο ἀνθρώπους. οἱ ἄλλοι φοβισμένοι πολλὰ ἐξ ἀρχῆς δι' αὐτὸν τὸν σκοτῶν τῆς φρεγάτας, τότε ἀποστατοῦν ἐναν-

τίον εἰς τὸν καπιτάνον, τὸν κατεῖλάν κἀτω, κρύπτονται οἱ περισσότεροὶ ἀπὸ τὸν φόβον τῶν, καὶ τόσον ὀλίγον ἐφρόντισαν καὶ δια νὰ φύγῃ, ὥστε ἂν αὕτη ἡ φρεγάτα ἐδοκίμαζεν ὅλον τὸ πῦρ τῆς Ναυαρχίδος καὶ ἂν ἤθελαν τύχει εἰς τὰ παντὰ δύο Ἑλληνικὰ πλοῖα, τὴν ἐκυρίευσαν βέβαια ἢ τὴν ἐχαλοῦσαν. Οἱ ἄλλοι ναῦται τοῦ ἐχθροῦ δικαίως ἐφροδῆθησαν, ὅτι καὶ ἂν ἐμῆξαν εἰς τὸ πλοῖον τοῦ Ναυάρχου Μισούλη, τὸ ὁποῖον δὲν ἦτον τόσον πιθκὸν, ὅσον ἡ φρεγάτων, ὅτι καὶ εἰς τοιαύτην περίστασιν ὁ Ναύαρχος εἰμπαροῦσε νὰ καύτῃ καὶ τὸ πλοῖον τῶν καὶ τὴν φρεγάταν. τῶ ὄντι ποῖον Ἑλληνικὸν πλοῖον μάλιστα πολεμικὸν ἤθελεν ὑπὲρθεσε νὰ κυριευθῇ ἀπὸ τοὺς τούρκους, καὶ μὴ τὸς σύρη τέλος πάντων μαζὴ τῆ εἰς τὸν κοινὸν χαμόν;

Τὸ ἀτμοκίνητον μένει ἀχρηστον ἀρῶν ἐχθλάσθη εἰς μίαν τρικυμίαν, καὶ δὲν εἰμπαροῦν νὰ τὸ διορθώσῃ.

Οἱ Ἰμπραήμης οὐδ' αὐτὸς δὲν ἔχει πολλὰς τροφάς.

Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν (16 Ἰαν.) ὁ Ἑλληνικός Στόλος ἔρθατεν ἐμπροσθεν τοῦ Μεσολογγίου, ἐπέρασε πλησίον ἀπὸ τὸν Κ. Κρού (Ἀντίρριον) διὰ νὰ ἔχη τὸν καιρὸν ἀεμόδιον, καὶ ἀμέσως διευθύνθη κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐκπαλεύσει ἀπὸ Πάτρας καὶ Κρουνέρι ὅλος συμπαροῦμενος εἰς 60 περίπου κομμάτια. περὶ τὴν 6 ὥραν ἐγένετο ἀεροβολισμὸς, εἰς τὸν ὁποῖον οἱ τούρκοι εἶδειξαν πάλιν τὴν συνειθισμένην δειλίαν τῶν. καὶ ἂν δὲν συνέπιπτεν ἡ γαλήνη, οἱ Ἕλληνες ἤθελαν ἀποδώσει τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὸν κόλπον τῆς Πάτρας. Περί τὴν 8 ὥραν δύο ἐχθρικοὶ πυρπολικά ἐρχόμενα ἀπὸ Κρουνέρι, ἐπλησίασαν μίνα εἰς τὸν Ἑλλ. Στόλον. ὁ Ναύαρχος διὰ σημείου ἔστειλε τὰς βάρκας κατ' αὐτῶν, καὶ ἐκυρίευσαν χωρὶς δυσκολίας τὸ πρῶτον. τὸ ὁποῖον οἱ γενναῖοι πυρπολικά τούρκοι ἄφησαν εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων σῶν κ' ἐφῆραν τὸ δὲ ἄλλο ἐξέφυγεν εὐθὺς. Λέγουν ὅτι ὁ Μιμέτ Ἀλῆς ἀγοράζει τὴν ζωὴν κατὰ πωροληταῖ διὰ 1200 γρ ἴθην αὐτοὶ εἶναι ὑπὲρ τοῦ νὰ χαλοῦν. ἠδυνεύοντες. πλὴν ἕως τώρα παρέδωσαν τὴν συμφωνίαν τῶν, οὐδε εἶναι ἱκανοὶ οἱ ταλιῶσφοι.

νά την ἐκτελέσει ποτέ. — Περί τὴν 9 ὥραν ὁ ἐχθρὸς ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τοῦ Ἑλλην. Στόλου, πρὸς τὴν Πάτραν.

Ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν οἱ δύο ἐναντίοι Στόλοι ἐστάθησαν μετὰ γαλήνην, ὁ μὲν Ὀθωμανικὸς εἰς Πάτραν, ὁ δὲ Ἑλληνικὸς εἰς τὸν λιμένα τοῦ Μεσολογγίου.

Ἐκ τῆς Ναυαρχίδος τῆς 19 Ἰαννουαρίου.
Περὶ τὰς Ἐχινάδας νήσους.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Τὴν 24 Ἰαννουαρίου, Μόλον ὅτι ἡ χθεσινὴ ναυραχία ἔγινε ταῖς μετὰ πείσμα καὶ ἐπιμονὴν μεγάλην, ἢ γαλήνην ὁμως, ἥτις ὕστερον ἀπὸ ὀλίγην ὥραν τῆς ἐπιβίβατος τῆς ναυμαχίας, ἐπέηξε, διὰ τὰ εἶπω αὐτῶ, τὴν θάλασσαν, ἐστάθη ἰκανὴ αἰτία, ὥστε ἡ νίκη νὰ μὴ κλινῆ οὔτε ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς, οὔτε ὑπὲρ τοῦ ἄλλου μέρους· καθότι οἱ ἀντιμαχόμενοι ἐπεριορίσθησαν εἰς τὸ νὰ ἀντιπροβοσθῶνται μόνον, ὄντες εἰς τινα ἀπόστασιν· φησὶσας δὲ τὴν νύκτα Βορρᾶς τοὺς ἔκαμε νὰ ἀποχωρισθῶσι, διευθυθέντες, ἡ μὲν Μοῖρᾶ μας πρὸς τὰς Ἐχινάδας, οἱ δὲ τοῦ Τυράννου στέλει πρὸς τὴν Γλαζέντζαν, χωρὶς νὰ τυμῆ ἄλλο τι.

Ὁ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς ἐχθρὸς τῆς Ἀφρικῆς συνήγαγε σήμερον τὰ στρατεύματά τε, καὶ τὰ ἐμοίωσεν εἰς διάφορα τάγματα, ἐν ᾧ οἱ Γάλλοι ἐξίφθρηις τοὺς ἔκαμνον τὴν συνήθη γύμνασιν. Ἄνω τοῦ κατασηκνωμένου τοῦ Κισταχῆ εἶναι πρὸ πολλοῦ κατασκευασμένος, ὡς καὶ ἄλλοτε εἴπομεν, ἓνας πύργος. Μετὰ πολλῆς ὥρας λοιπὸν ἐξάσκησιν, ὤρμησαν οἱ Γάλλοι Ἀραβες τοφεκίζοντες ἐναντίον τοῦ πύργου τούτου μέσα εἰς τὸν ὅποιον δὲν ἦτον κενεὸς, καὶ στήσαντες τὰς κλιμακὰς χωρὶς κανεὶς νὰ τοὺς ἀντιτιφθεῖζῃ, τὸν ἐκυρίευσαν δι' ἐφόδον. Αὐτὴ ἡ πράξις δὲν ἦτον ἄλλο βέβαιον παρά γύμνασιν, κατὰ μίμησιν τῆς ἀσπίδος πρὸς τὴν ἐπιβίβατον· πλὴν εἶναι περιέργον, ὅτι ἓνας στρατιωτικῆς μας, ὁ ὁποῖος δὲν εἶχε ἰδεῖ ἄλλοτε τακτικὰ στρατεύματα, παρατηρῶν ταῦτα τὰ κινήματα, καὶ νο-

μίσας, ὅτι ἠπατήθησαν εἰς ἐχθροὶ εἰς τὴν ὅποιαν εἶχον λάβει διενθυσιν, ἐφάναξε μετὰ ὑψηλὴν φωνήν· „ λάθος ἔχετε, Τούρκου· ἐδῶ εἶναι τὸ Μεσολόγγι, καὶ ὄχι αὐτοῦ ὅπου διευθύνασθε.“

Τὴν 25 τοῦ αὐτοῦ. Κανεὶς τῶν δύο ἀντιμαχόμενων στόλων δὲν φαίνεται περὶερχόμενος τὰ παράλια μας. Ὡσαύτως δὲ καὶ εἰς τὸ πῦρ τῶν πολιορκητῶν μας βασιλεύει ἡ πλέον ἐντελής ἀναχωρή.

Ἐνας Τούρκος Ἀλεβανὸς ἄφησε τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον, καὶ ἦλθεν εἰς ἡμᾶς. Διηγεῖται ὁ αὐτόματος οὗτος, ὅτι ὁ ἐχθρὸς μελετᾷ κατ' αὐτὰς νὰ κάμῃ γενικὴν ἐφοδὸν κατὰ τοῦ τείχους μας καὶ ὅτι παρασκευάζει ὅλα τὰ ἐπι τούτου ἀναγκαζούντα. Ἡ ἀσπίτης φρεσῶν μας πάντοτε ἐτοιμῆ, σταθερῶς ἀναμένει καὶ τὰς ἐφορμήσεις τῶν νεωστὶ ἐλθόντων Γαλλο-Αφρικανῶν.

Τὴν 26 τοῦ αὐτοῦ. Τὰ ἐχθρικά καράβια διήλθον σήμερον τοῦ λιμένος μας καὶ εἰσήλθον εἰς Π. Πάτρας.

Ἐν τάγμα Γαλλο-Αἰγυπτίων ὑπῆγεν εἰς τὸν πύργον τῆς Ἀσπρη Ἀλικῆς, καὶ ἀφ' οὗ ἐστάθη ἐκεῖσε ἰκανὴν ἄσαν, πάλιν ἐπέστρεψε. Φαίνεται, ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἐτοιμάζει τὸν στολισκὸν τῶν διὰ τὴν ὁρμήσιν καὶ διὰ θάλασσης.

Ἡ φρεσῶν μας ἵπταται εἰς τὴν πλέον μεγάλην ἐγρηγόρσιν· ὁ δὲ ἐνθουσιασμὸς καὶ ὁ ὑπὲρ Πατρίδος ζήλος βασιλεύει εἰς ὅλας τὰς πράξεις τῆς.

Τὴν 27 τοῦ αὐτοῦ. Ὁ ἐχθρὸς ἡρεμεῖ κατὰ τὸ φαινόμενον· βέβαιον ὁμως ὀργανίζει καὶ προπαρασκευάζει τὰς καθ' ἡμῶν ἐπιχειρήσεις τε, τὰς ὁποίας ἢ ἀκούσαστος φρεσῶν μας μετὰ θάρρους καὶ σταθερότητα ἀναμένει.

Τὰ κανονοστάσια τῆς δυτικῆς πτέρυγος τοῦ ὀχυρώματός μας, καὶ ἐξαιρέτως τὸ λαβραῖον Κουτζουαίτικα, ἐπανελάθον τὸ πῦρ τῶν ἐναντίου ἐκείνων τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις δὲν ἔδωκε ποσῶς ἀπάντησιν. Μέρος δὲ τῆς φρεσῶν μας ἐξήλθεν ὡς συνήθως ἔξω τῶν περιτειχίσματος, καὶ μένυσαν ἰκανὴν ὥραν εἰς τοὺς προμαχῶνας τῆς ἐχθρικῆς παραλλήλου, ἐτοφένισε τοὺς ἐν τοῖς ἐχθρικοῖς κανονοστασίαις, ἀντιτηφειζομένη ἐπίσης.